

12 Μαρτίου 2022

Ταξίδι στις Κυκλάδες

Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Λογοτεχνία (ποίηση & πεζογραφία) / Προσκυνήματα-Οδοιπορικά-Τουρισμός

Τρεις φίλες, η Ευαγγελία, η Νίκη και η Θεοδώρα, σχεδίαζαν από τις κρύες ημέρες του χειμώνα ένα ταξίδι καλοκαιρινό για τα νησιά των Κυκλάδων. Είχαν βάλει πλώρη για τα Κουφονήσια και τη Σχοινούσα.

Την 26η του Ιουλίου σάλπαραν από το λιμάνι του Πειραιά με το παπόρι για τα νησιά του Αιγαίου.

Έφτασαν τα ξημερώματα της Κυριακής με το καράβι στο Άνω Κουφονήσι. Το έντονο και εκθαμβωτικό χρώμα της θάλασσας, ήταν το πρώτο, που μαγνήτισε το βλέμμα της Ευαγγελίας, μες στο σκοτάδι, μόλις έφτασαν στο νησί. Η Ευαγγελία, η δημοσιογράφος της παρέας, όταν ταξιδεύει, έχει μαζί της τετράδιο και στυλό για να καταγράψει τις εικόνες και τα συναισθήματα, τα οποία βιώνει.

Τα κορίτσια πήγαν στο δωμάτιο και τακτοποίησαν τα πράγματά τους. Έπεσαν για ύπνο, προκειμένου να ξεκουραστούν από το πολύωρο ταξίδι. Στο φως του ήλιου, το ερχόμενο πρωινό, τους περίμενε η εξερεύνηση στο Άνω και στο Κάτω Κουφονήσι.

Η Ευαγγελία, ενόσω ήταν στην πρωτεύουσα, έκανε μια έρευνα για τα Κυκλαδίτικα νησιά, τα οποία θα επισκέπτονταν. Είχε φέρει τις σημειώσεις της και νωρίς το πρωί της Κυριακής, όσο ήταν στο δωμάτιο, διάβασε φωναχτά στα κορίτσια, κοιτώντας μέσα από τα κιτάπια της, το άρθρο ενός Γάλλου περιηγητή:

Οι ξακουστές νησίδες του Πάνω και του Κάτω Κουφονησίου συνιστούν κομμάτι του συμπλέγματος των Μικρών Ανατολικών Κυκλάδων. Το Άνω Κουφονήσι στο παρελθόν ονομάστηκε «Κοφινούσα», «Φακούσα», «Pira», «Cofinissia» και «Phocussa». Το Κάτω Κουφονήσι ονομαζόταν «Πίνο». Οι ναυτικοί αποκαλούσαν το σύμπλεγμα των νησιών, «Κουφά νησιά» και «Κωφό λιμήν», ήτοι νησιά ασφαλούς λιμενισμού».

Η Νίκη και η Θεοδώρα χαμογελώντας χειροκρότησαν την Ευαγγελία για την προσπάθειά της. Η Ευαγγελία και η Θεοδώρα ετοιμάστηκαν για να κάνουν την πρώτη τους εξόρμηση, καθώς είχαν όρεξη για δράση. Η Νίκη, αστυνομικός και τεχνολόγος ιατρικών εργαστηρίων στο επάγγελμα, προσδοκούσε ήσυχες διακοπές, είχε ανάγκη από ξεκούραση και δεν ακολούθησε τα κορίτσια στην εξερεύνηση του Κάτω Κουφονησίου, παρά προτίμησε να παραμείνει στο Άνω Κουφονήσι.

Η Ευαγγελία και η Θεοδώρα, ως ανήσυχες στο πνεύμα περιηγήτριες, έκαναν βαρκάδα με τη λάντζα, η οποία συνδέει το Πάνω με το Κάτω Κουφονήσι. Καθ' όλη τη διάρκεια του περιήλου, ηχούσαν τα παραδοσιακά νησιώτικα άσματα, στα οποία κυριαρχούσαν η λύρα και το βιολί.

Οι νεαρές περιηγήτριες, μαζί με τους συνταξιδιώτες, ενθουσιάστηκαν, ευφράνθηκα ν και απόλαυσαν τις στιγμές με το καΐκι. Οι δύο νιες τραγουδούσαν και χόρευαν στους νησιώτικους ρυθμούς ενός άσματος μιας τραγουδίστριας, το οποίο ακουγόταν από το μεγάφωνο. Η Θεοδώρα κάποια στιγμή χάθηκε στις σκέψεις της

και συλλογίστηκε πως αναπάντεχες χαρές φωλιάζουν μέσα στην καρδιά.

Η Ευαγγελία, ενώ συζητούσε με τους ταξιδιώτες στο καΐκι για τα νησιά, πήρε την πρωτοβουλία και ένεκεν της έρευνας, την οποία έκανε για τα νησιά των Κυκλάδων, διάβασε από το μικρόφωνο το εξής άρθρο από κάποιο περιοδικό ενός ιταλού δημοσιογράφου, ο οποίος έκανε ταξιδιωτικό ρεπορτάζ:

«Τα Κουφονήσια έχουν απλότητα, φυσική ομορφιά και παραδοσιακή γοητεία. Τα σπίτια δεν ξεφεύγουν από τη γραμμή της κυκλαδίτικης αρχιτεκτονικής. Οι ελκυστικές παραλίες της θαλάσσιας ακτογραμμής έχουν ψιλή, λευκή και ανοιχτόχρωμη άμμο και λεπτό ή χοντρό βότσαλο. Τα νερά βαθαίνουν σιγά σιγά και άφοβα. Στις παραλίες αναπτύσσονται ασταθεροποίητοι αμμόλοφοι, αμμοθίνες και αμμώδεις ράχες, οι οποίες ξεκινούν από τη μέση στάθμη των υδάτων και απλώνονται προς τη χέρσο. Οι παραλίες Άμμος, Χοντρός Κάβος, Πορί, Φοίνικας ή Χαροκόπου, Φανός, Πλατιά Πούντα ή Ιταλίδα και Παριανός, κοσμούν το Άνω Κουφονήσι. Το μπόέμικο Κάτω Κουφονήσι αγκαλιάζουν οι παραλίες Μαστρογιώργης, Πεζούλια, Νερό, Φύκιο, Λάκοι, Καστέλι και Δέτη. Τα δυο Κυκλαδονήσια χρωματίζονται από ιζηματογενή πετρώματα και σπηλιές. Χαρακτηριστικοί είναι οι δύο λευκοί ανεμόμυλοι στο Πάνω Κουφονήσι».

Η Ευαγγελία και η Θεοδώρα κολύπησαν σε μια παραλία στο Κάτω Κουφονήσι, καθώς έμειναν κάποιες ώρες στο νησί και επέστρεψαν με το καΐκι στο Άνω Κουφονήσι, όπου τους περίμενε η Νίκη. Οι τρεις φίλες πήγαν στην ταβέρνα του συγκροτήματος με τα δωμάτια, όπου διέμεναν. Κάθισαν στο τραπέζι, όπου τους υποδέχτηκε ο φιλόξενος μάγειρας, ο Χρήστος. Τα κορίτσια γεύτηκαν καλομαγειρεμένα, απολαυστικά και εύγευστα φαγητά, από τα χέρια του πολυταξιδεμένου και μερακλή μάγειρα. Οι κοπέλες δοκίμασαν γαριδομακαρονάδα.

Η Θε οδώρα παρήγγειλε καγιανά ή αλλιώς, στραπατσάδα. Είναι μηχανικός βιοϊατρικής τεχνολογίας. Ως δεινή μαγείρισσα, προσπάθησε να εκμαιεύσει από το μάγειρα το μυστικό για την επιτυχία του στη γαστρονομία και εκείνος αποκάλυψε μοναχά ότι στο φαγητό προσθέτει θαλασσινό αλάτι.

Μετά το γεύμα, τα κορίτσια αποσύρθηκαν στο δωμάτιο, να ανακτήσουν δυνάμεις και να κάνουν το πλάνο τους για τις δράσεις τους την επόμενη ημέρα.

Οι φίλες ξύπνησαν νωρίς το πρωί της Δευτέρας. Πήραν πρωινό και αναχώρησαν αναζητώντας νέες περιπέτειες. Αυτήν τη φορά, ακολούθησε και η Νίκη. Το έλεγαν τα πόδια και το κουράγιο τους. Έκαναν πεζοπορία. Γνώρισαν σπιθαμή προς σπιθαμή τα χρώματα και τα αρώματα του νησιού. Σεργιάνησαν στην Πισίνα, τη Σπηλιά, το Γάλα και τις θαλάσσιες σπηλιές στον Ξυλομπάτη. Στη διαδρομή αντάμωσαν με τα κρινάκια, τα βολβώδη φυτά, με τα άσπρα πέταλα, τα οποία ευδοκιμούν στις Κυκλάδες.

Οι κοπέλες εκτός από πεζοπόροι, είναι και θαλασσοπόροι. Την Τρίτη, οι περιηγήτριες ευχαριστήθηκαν με θαλάσσιο σκάφος αναψυχής, ταχύπλοο, την εκδρομή στις γύρω ακατοίκητες βραχονησίδες, Γλαρονήσι, Πρασούρα ή Κοπριά, Στρογγυλή, Μάκαρες, Κέρος και Μεγάλη Πλάκα.

Την Τετάρτη, τα κορίτσια έπλευσαν με ιστιοπλοϊκό σκάφος στις μη κατοικήσιμες βραχονησίδες, Πλακί, Λουμπαρδιάρης, Άνω Αντικέρι, Κάτω Αντικέρι, Άγιος Ανδρέας, Λάζαρος και Τσουλούφι. Οι φίλες ήθελαν να γνωρίσουν αυτά τα βραχώδη νησιά, τα οποία συνιστούν ανεκτίμητους θησαυρούς στο Αιγαίο.

Την Πέμπτη, η Ευαγγελία, η Νίκη και η Θεοδώρα γνώρισαν τη θρησκευτική κληρονομιά των νησιών. Επισκέφθηκαν το ναό του Αϊ-Γιώργη, του Προστάτη του Άνω Κουφονησίου. Πέρασαν από τις εκκλησίες του Αγίου Νικολάου και του Αϊ-Λιος για να ανάψουν ένα κερί. Στο προσκύνημά τους γνώρισαν μια αυθεντική νησιώτισσα, η οποία τους ανέφερε πως στο Κάτω Κουφονήσι δεσπόζει η εκκλησιά της Παναγιάς, η οποία τιμάται, όπως της αρμόζει, το Δεκαπενταύγουστο. Χάρηκαν που έσμιξαν με αυτήν την κυρία, η οποία τους αφηγήθηκε τις ιστορίες, τα ήθη, τα έθιμα και τις παραδόσεις του τόπου.

Την Παρασκευή, έφτασε η στιγμή κατά την οποία οι φίλες έπρεπε να αποχωριστούν το εντυπωσιακό, γαλαζοπράσινο χρώμα της θάλασσας και τη γαλήνη των ηλιόλουστων νησιών. Χαράχτηκαν ανεξίτηλα στη μνήμη τους αυτή η όαση, η πανδαισία των χρωμάτων, τα κρυσταλλένια και τα καταγάλανα νερά των Κουφονησίων. Οι στιγμές τους κύλησαν θαυμάσια και υπέροχα στα νησιά. Μάλιστα, άκουσαν από ταξιδιώτες και ντόπιους ότι τα Κουφονήσια είναι ωραία και τις τέσσερις εποχές του χρόνου.

Τα κορίτσια μάζεψαν τα πράγματά τους, αποχαιρέτησαν τα Κουφονήσια και ταξίδεψαν με το πλοίο της γραμμής για τον επόμενο τους προορισμό, τη Σχοινούσα, το νησί του Ήλιου.

Η Νίκη, όσο ηρεμούσε την πρώτη τους ημέρα στο Άνω Κουφονήσι, αναζήτησε πληροφορίες για τη Σχοινούσα. Γνώρισε έναν ντόπιο ψαρά, ο οποίος είχε καταγωγή από τη Σχοινούσα. Η Νίκη κατέγραψε όσα της διηγήθηκε ο νησιώτης. Όσο τα κορίτσια βρίσκονταν στο κατάστρωμα του πλοίου, η Νίκη διάβασε τις σημειώσεις στις φίλες της, λέγοντάς τους τα εξής:

«Η Σχοινούσα χρωστά το όνομά της στο θαμνώδες φυτό σχίνο, το οποίο ευδοκίμει στο νησί. Σύμφωνα με άλλη εκδοχή, η νήσος πήρε το όνομά της από τον Ενετό άρχοντα και στρατιωτικό διοικητή Σχινόζα. Η νήσος κείται περίπου στο μέσον του συμπλέγματος των Μικρών Ανατολικών Κυκλάδων. Το νησί φιλοξενεί τα ενδημικά κυκλαδίτικα φυτά και αποτελεί το μεταναστευτικό σταθμό για τα αποδημητικά πουλιά.

Η Σχοινούσα κατοικείται από την αρχαιότητα. Πρωτεύουσα του νησιού είναι η Σχοινούσα. Οι οικισμοί της Χώρας, ή του χωριού της Παναγιάς, ένεκεν της εκκλησίας της Παναγιάς της Ακαθής, και της Μεσαριάς, αγκαλιάζουν τη Σχοινούσα. Ο οικισμός της Χώρας έχει παλιά αιγαιοπελαγίτικα κτίσματα, ασβεστωμένα, και ένα παλιό καφενείο, το οποίο αποτελεί στέκι της νεολαίας, των ντόπιων, των παραθεριστών, όσων αγαπούν να επισκέπτονται τακτικά τη Σχοινούσα και να βιώνουν στιγμές ευφρόσυνες. Η Χώρα είναι κτισμένη πάνω σε

πλαγιά, σε ύψωμα, στην ενδοχώρα της νήσου, η οποία αγναντεύει από ψηλά το Πέλαγος. Παλαιά, η Σχοινούσα υπέστη καταστροφές από τις επιδρομές των πειρατών και ως εκ τούτου, οι κάτοικοι έκτισαν το χωριό της Παναγιάς σε ύψωμα, προκειμένου να έχουν ορατότητα στη θάλασσα.

Η Μεσαριά είναι ένας μικρός, αγροτικός οικισμός, ο οποίος περιτοιχίζεται από χωράφια και ξερολιθιές. Ξεχωρίζει για την εκκλησία της Ευαγγελίστριας.

Η πιο υψηλή κορυφή στο νησί είναι ο Μύλος, με ύψος 133 μέτρα. Στο νησί κυριαρχούν η απλότητα και η γραφικότητα. Τα λευκά σπίτια είναι κτισμένα με τη χαρακτηριστική κυκλαδίτικη αρχιτεκτονική.

Σε ύψωμα του νησιού δεσπόζει η Εκκλησία της Παναγιάς της Ακαθής, η οποία εορτάζει το Δεκαπενταύγουστο. Τότε γίνεται πανηγύρι, στο οποίο διασκεδάζουν ντόπιοι και τουρίστες. Από εκείνο το σημείο του νησιού, ο επισκέπτης έχει την ευκαιρία να αγναντέψει το Αρχιπέλαγος.

Στη σπηλιά του Μανιάτη, σύμφωνα με την παράδοση, ένας πειρατής από τη Μάνη βγήκε στη Σχοινούσα για πειρατεία και λήστεψε την εκκλησία της Παναγιάς της Ακαθής. Την ώρα της ληστείας, αισθανόταν πως η εικόνα της Παναγιάς τον παρακολουθούσε διαρκώς. Ο ληστής θύμωσε, έβγαλε το όπλο, πυροβόλησε την εικόνα και την τρύπησε. Πήρε τη λεία και έφυγε τρέχοντας. Στο δρόμο γλίστρησε, έπεσε πλάι σε μια σπηλιά και σκοτώθηκε. Οι ντόπιοι τον βρήκαν, τον έκαψαν εκεί, και μαύρισε η σπηλιά. Σήμερα τα βράχια είναι ακόμη μαύρα.

Η Σχοινούσα έχει γλυκό και δροσερό κλίμα. Διακρίνεται από την πεδινότητα του εδάφους, με τους χαμηλούς πράσινους λόφους, με ανοιχτό ορίζοντα στο Αιγαίο, και τις πεδιάδες ανάμεσά τους.

Το νησί των Κυκλάδων διαθέτει δεκαπέντε δαντελωτές παραλίες, με κρυστάλλινα, γαλανά νερά και αμμουδιές, οι οποίες λαμπυρίζουν κάτω από το φως του ήλιου. Μερσίни, Τσιγκούρι, Λιβάδι, Λιώλιου, Ψιλή Άμμος και Αλμυρός, είναι κάποιες από τις παραλίες, οι οποίες συντελούν τα διαμάντια του νησιού. Το Μερσίни, το ασφαλές λιμάνι του νησιού, είναι από τα καλύτερα καταφύγια σκαφών στο Αιγαίο.

Από τη Σχοινούσα γίνονται ημερήσιες εκδρομές με καραβάκι. Η εξόρμηση περιλαμβάνει το γύρο της Σχοινούσας, με στάση για κολύμπι στις όμορφες παραλίες, την Ηρακλειά, το Άνω και το Κάτω Κουφονήσι και την Κέρο.

Οι φιλόξενοι κάτοικοι ασχολούνται με τη γεωργία, την κτηνοτροφία, την αλιεία και τον τουρισμό.

Οι ταξιδιώτες περιηγούνται ξέγνοιαστοι στις ακρογιαλιές, αναζητώντας την ησυχία. Οι

τουρίστες πεζοπορούν χαρούμενοι, απολαμβάνοντας το φυσικό κάλλος του τόπου. Όλοι γίνονται μια παρέα και χαίρονται τα παραδοσιακά γλέντια με τη συνοδεία βιολιού και λαούτου.

Το νησί είναι πλούσιο σε κτηνοτροφικά, γεωργικά και οπωροκηπευτικά προϊόντα, κτήματα, ξανθά φαβοχώραφα και ψάρια. Τα παραδοσιακά φαγητά είναι φτιαγμένα από φρέσκα υλικά. Η γνήσια νησιώτικη κουζίνα περιλαμβάνει μοσχάρι, χοιρινό, κοκκινιστό κατσικάκι, κατσίκι γεμιστό με ρύζι και μυρωδικά, αρνάκι στη λαδόκολλα με λαχανικά, σκορπίνα με μακαρόνια, λαδοτύρι, ξινομυζήθρα, κοπανιστή, φάβα, αμπελοφάσουλα, φασολάκια, αγγουράκια, τοματάκια, πεπόνια, σύκα, φραγκόσυκα, σταφύλια, σιτάρι, κριθάρι και χειροποίητα γλυκά».

Η Ευαγγελία και η Θεοδώρα άκουσαν προσεκτικά όσα διάβασε η Νίκη. Οι τρεις φίλες έφτασαν στη Σχοινούσα.

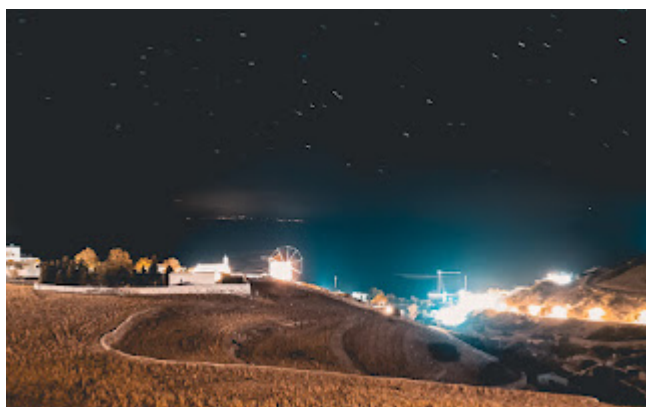

Πέρασαν ήρεμα τρεις ημέρες στην καλλονή Κυκλάδα, η οποία είναι σπαρμένη στο Αρχιπέλαγος. Ήρθε η ώρα να μαζέψουν τα πράγματά τους και να κατηφορίσουν προς το καράβι.

Στο κατάστρωμα του πλοίου της επιστροφής για το πρώτο λιμάνι της χώρας, οι φίλες κουβαλούσαν ήδη πολύτιμη προίκα, μνήμες και εικόνες από τη ζωή των ανθρώπων στις αγαπημένες Κυκλάδες. Ηχούσαν ακόμη στα αυτιά τους οι ιστορίες των βιωμάτων των ντόπιων, με τους οποίους ήπιαν ρακόμελα, έφαγαν μεζέδες και τραγούδησαν στα πεζούλια. Όντως, στη Σχοινούσα ήταν έντονη η αίσθηση της παρέας. Η ατμόσφαιρα, η οποία βίωσαν στο νησί, ήταν ανθρώπινη και ζεστή. Πώς να μη νιώθουν συγκίνηση, όταν σκέφτονται εκείνη την αιγαιοπελαγίτικη θέα, τις μεγάλες φωτεινές ημέρες του καλοκαιριού; Και όσο για τη νυχτιά, ο νους τους τριγύριζε στον έναστρο ουρανό, ο οποίος έμοιαζε σα να πετάει σπίθες χρυσόσκονης στη γη.

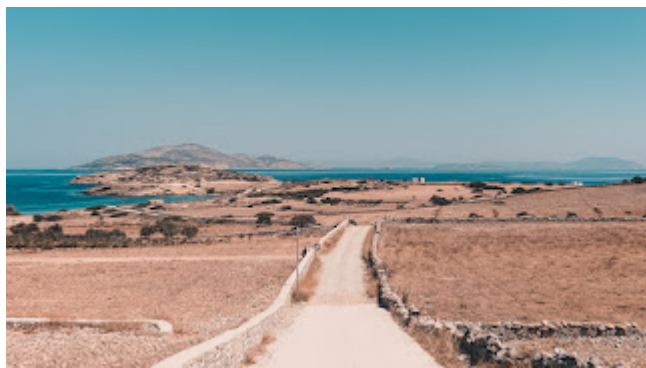
Στα πρωτοβρόχια του φθινοπώρου, οι τρεις φίλες αντάμωσαν. Αντάλλαξαν φωτογραφίες από τις στιγμές, τις οποίες απαθανάτισαν εκείνο το ελληνικό καλοκαίρι του 2014. Αποτυπώθηκαν οι στιγμές, οι οποίες έζησαν στις μοναδικές Κυκλάδες. Αλήθεια είναι πως τα Κυκλαδονήσια, με το χαρακτήρα και τον τρόπο τους, επιβάλλονται στο Αιγαίο, προσεγγίζουν και μαγνητίζουν τους ταξιδευτές, όλες τις εποχές του χρόνου.

Οι διακοπές των τριών κοριτσιών στα νησιά, με την ανόθευτη ομορφιά, είναι αλησμόνητες. Οι φίλες έγιναν αναπόσπαστο κομμάτι μιας μεγάλης παρέας, με φόντο το Αιγαίο. Οι τρεις περιηγήτριες φύλαξαν εικόνες στο νου και την καρδιά για τις βαριές νύχτες του χειμώνα και παντοτινά.

Τα κορίτσια, από την επίσκεψή τους στη Σχοινούσα, μια εικόνα ενθυμούνται, η οποία χαρακτήρηκε στο μυαλό. Βάσταξαν μια σκηνή, η οποία θαρρεί κανείς ότι βγήκε μέσα από κάποιον πίνακα ζωγραφικής ενός ζωγράφου:

«Ένα κορίτσι κρέμασε στα μαλλιά του ένα τσαμπί από αυγουσιάτικα σταφύλια. Η κόρη χαμογελούσε γλυκά, καθισμένη στην καρότσα του αγροτικού, το οποίο ανηφόριζε από το λιμάνι, το Μερσίι, με κατεύθυνση τη χώρα του νησιού».

«Ένα κορίτσι κρέμασε στα μαλλιά του ένα τσαμπί από αυγουστιάτικα σταφύλια. Η κόρη χαμογελούσε γλυκά, καθισμένη στην καρότσα του αγροτικού, το οποίο ανηφόριζε από το λιμάνι, το Μερσίνι, με κατεύθυνση τη χώρα του νησιού».

Στον 4ο Πανελλήνιο λογοτεχνικό διαγωνισμό 2021 - 2022 των Πνευματικών Οριζόντων Λεμεσού, στην κατηγορία διήγημα για ενήλικες το διήγημα «Ταξίδι στις Κυκλάδες» της Αγγελικής Τριάντη πήρε το πρώτο βραβείο.

Πηγή: pleontasmeanoichtapania.blogspot.com